

Лихе віщування

Панас Мирний

Позлітались ухатії сови,
Заквилили сумно сичі,
Собаки голоднії знову
Завили удень і вночі,

І хмари, як ворон той, чорні,
Насупившись, вгору пливуть...
Їх блискавки ріжуть огненні,
В їх громи страшенно гудуть...

Йде-суне лихая година,
Пригнічені люди мовчать.
Задума їх голови вкрила,
В їх острахом очі горять;

А серце, б'ючися об груди,
Важкий вибива перебій...
О рідная земле! чи буде
У тебе хоч трохи спокій?

Чийсь голос іздалека лине,
Мов з вітром гомоне трава:
“Без волі – все живеє гине,
Без волі – і я не слуга”.